

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri popoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo.

Stanje po pošti prejemani ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Veturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo «Gorice». Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 16 vin., 2-krat po 14 vin., 3-krat po 12 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Vipavska železnica.

Sedaj, ko je gradba vipavske železnice že dognana stvar in se delo v malih dneh odda podjetniku, je umestno, da pojasnimo zapreke, katere so stopale v zadnjem času temu podjetju na pot. Ta pojasnila, katera imamo iz najpristojnejših virov, bodo gotovo zanimala naše Vipavce in prijatelje vipavske železnice. Da smo do sedaj molčali na vsa izzivanja, zavijanja, laži in grde napade, katere je dr. Tumovo glasilo kopičilo v svojih predalih na naše moze, ki so to važno podjetje podpirali in pospeševali ter se trudili spraviti je na dobro pot, je umevno; kajti polemika z nasprotnikom, ki se drži načela: „naj vse hudič vzame, če naša ne velja“, postane lahko stvari sami nevarna.

Znano je, da slovenski deželni poslanci so stavili med drugimi pogoji za vstop v deželni zbor tudi ta, da deželni zbor pooblasti deželni odbor, da vzame 200.000 K posojila za vipavsko železnico ter jih vladi izplača. Dr. Tuma je, ne da bi bil prej svoje tovariše o tem obvestil, v javni seji deželnega zbora iz ničevih razlogov protestoval proti temu, ter je s tem postavil slovenske poslance pred alternativo, da izberejo: ali pokopati načrt vip. železnice ali pa dovoliti, da dobé Italijani 100.000 K posojila za furlanski tramvaj z istim dnem, ko se vplača znesek za vipavsko železnico. Slovenski poslanci so se odločili — kakor samo ob sebi umevno — za zadnje; in g. dr. Tuma ima zaslugo, da mora dežela plačevati že odslej 5.000 K obrestij za ono posojilo, ki je le Italijanom v korist.

Toda varal bi se bil, kdor bi bil mislil, da je s tem sklepom konec homatij in da pojde sedaj podjetje hitro izpod rok. Kdor je imel priljko pogledati malce za kulise v prikrita početja, je takoj razvidel, da bo treba odstraniti še mnogo ovir, predno pridemo do pričetka gradbe.

Kar je bilo pri tem najžalostnejše, je bila apatija in nekaka obupnost, ki se je bila lotila merodajnih činiteljev. Grof Alfred Coronini, ki je železnico tako rekoč k življenju obudil,

LISTEK.

Čudno naključje.

(Spisal Fr. Merljak.)

(Konec.)

S tem sem pridobil obe ženski na svojo stran. Ali kaj mi je to pomagalo, ko vendar Barbi absolutno ni bilo moči me vzeti na stanovanje, ona ženska pa tudi ni imela nikakega prostora za me, ker je imela le majhno sobo pod streho.

No, navzlic temu me nista hoteli pustiti na cedilu. Vsa cena stanovanja in kjer koli sta slutili, da bi me utegnili sprejeti proti majhni odškodnini, sta mi povedali, ona ženska pa je celo naprosila in plačala enega izmed Barbinih dijakov, ki je mésto najbolj poznal, naj me spremlja od stanovanja do stanovanja in prosí, da bi me vsprejeli. Predno sva pa odšla, sta mi obe zabičili, naj gotovo pridem z dijakom nazaj, da povem, kako sem opravil in da bom tam večerjal.

In začela sva z dijakom žalostno pot po ljubljanskih ulicah. Hodila sva od Poncija do Pilata, a vse je bilo zasedeno in vse predrago za-me. Kjer bi me bili vsprejeli, povsod so zahtevali najmanj

pet do šest goldinarjev na mesec za prenočišče, perilo in zajutrek, za luč seveda še posebej, a vrhu tega še — denar naprej. To je bilo za-me silno predrago, radi tega sem se spustil v pravi pravcati jok in v takem stanu dospem še-le zvečer z dijakom nazaj k omenjenima ženskama.

Obe sta še bili v kuhinji in sta kramljali najbrže o meni. Ona črnolasa ženska je pustila šivanje in čakala nad tri ure, da se povrnem in povem, kako sem opravil.

Kakor hitro sta zagledali moj ob jokani obraz, sta precej uganili, pri čem da sem.

„Torej nič!“ je dejala črnolasa.

„Nič“, odgovorim ihté.

Milo me pogleda in potolče po rami rekoč: „Nič, nič se ne bojte in nikar se ne jočite, vse bo bolje. Vam bomo že priskrbeli ceno stanovanja in tudi hrano.“

„Dvakrat na teden imate pri meni kosilo zastoj“, pravi usmiljena Barba, četudi je bila sama revna in se je preživljala s tem, da je imela dijake na stanovanju in na hrani. „In dvakrat na teden plačam zajutrek jaz“, pristavi črnolasa ženska.

železniškem ministru Witteku, ki jima je na kratko razodel, da so sedaj neugodni časi za oddajo železniških delnic, ter ju napolil do Nj. ekscelencije gosp. sekcijkega načelnika W., ki je imel to zadevo v rokah. Tam sta čula isto pesen: „Časi za oddajo delnic lokalnih železnic so sedaj neugodni“. Nj. ekscelencija je dodal: „Ako dobita vidva gospoda denar, ni podjetju ovire več“.

Pogoji za oddajo delnic so bili zelo ugodni, zato je opomnil prof. Berbuč, da pod temi pogoji bi dal denar presumtivni podjetnik, kar je sekcijki načelnik kot nezakonito odklonil. Zato je dr. Gregorčič takoj dostavil, da bi pa dala denar lahko „Centralna posojilnica“, čemur se je g. W. začudil. Pojasnjujoč je dr. Gregorčič dodal: „Posojilnica sicer nima toliko denarja, a pod takimi pogoji ga dobi“.

To je resnica, naj se dr. Tumovo glasilo in njegovi patroni jeze pené, kolikor jim drago, ter naj nasipljejo svojim vernim psovk, zaničevanja in zasmevanja imenovanih gospodov in „Centrifuge“, kolikor hočejo.

Neovrgljiva resnica je, da imenovana gospoda bi bila našla denar brezdrugačno pod onimi pogoji, naj je to komu drago ali ne. Istotako je nedvojbeno, da sta našla, nadaljujoča popoldne svoje poizvedbe o vipavski železnici, vsled svojega odločnega nastopa predrugečene nazore o nabavi potrebnega denarja; v prometni banki se jima je odločno reklo, da za vipavsko železnico je denar na razpolago.

Sedaj je vrsta na „Tumovem trobilu“, da dokaže, „je li res „gorostasna novica“, da je ponudila „Centrifuga“ vladi vseh 3.400.000 K za zgradbo te železnice, kakor je baje pisaril prof. Berbuč po Vipavskem“; sedaj naj pove, „je li res „farbal“ imenovani gospod s tem svoje volilce?“

Ko sta imenovana gospoda prehodila na Dunaju vse instancije v zadevi vipavske železnice in ko sta odstranila

To me je nekoliko utešilo. — Nekaj je že, sem si mislil, ali stanovanje mi je šlo najbolj po glavi, — kakor bi mi menda ne bilo treba jesti.

Tudi to sta mi priskrbeli dobri ženski. — Sprosil sta namreč Barbino sestro, ki se je živela s tem, da je delala v ljubljanski predilni tovarni, da me je ona sprejela na stanovanje in to zgolj na njihovo prošnjo in iz usmiljenja.

Pri njej sem imel majhno, zaduhlo in vlažno sobico z enim samim oknom, skozi katero sem komaj pomolil glavo in v kateréj je ona hranila razven mene tudi krompir, mast in zeljnaté glave. V tej sobici sem tedaj spal, učil sem se pa v njenej sobi, ki je bila nekoliko večja in je imela dve okni.

Za vse to, za perilo in zajutrek pri Barbi (razen onih dve dni v tednu, katera mi je plačevala črnolasa ženska, sem plačeval tri goldinarje na mesec. No, to je gotovo malo, za-me pa takrat še vedno preveč.

Tedaj stanovanje in nekaj hrane smo že imeli, ali kje dobimo pa še ostalo, zakaj človek ne more živeti, ako je samo dvakrat na teden in še takrat samo dvakrat na dan. — V tej zadregi mi pri-

vse premisleke in ovire, ki so bile temu podjetju še na potu, vrnila sta se v Gorico z nalogom, da poskrbita, da se takoj odpošlje onih 200.000 K, katere je imela dežela še plačati. A tu sta naletela na nepričakovane zapreke.

(Dalje pride.)

Tam za „osar tutto“, tu za „deutsche Flagge“.

Prejpreteklo nedeljo je bil v Lanišću v Istri političen shod, na katerem so govorili dr. Dinko Trinajstić, načelnik tinjanski, Šime Defar in drugi hrvatski rodoljubi ter budili v ljudstvu narodno zavest, kar je ondi zelo potrebno, kajti znani renegat dr. Krstić, neki učitelj Marki in še nekatere italijanske podrepine so že narod v onem kraju tako pokvarili, da je že skoro večina prebivalcev tega kraja se dala zavesti v narodno nezavednost. To se je zlasti pokazalo o tem shodu. Ko so se namreč vračali rodoljubi od shoda proti domú, je zaslepljeno ljudstvo tekalo za njimi s pokrivalkami od loncev in pastirskimi rogovi, preklinjalo jih ter kričalo „Živio Krstić!“ Zlasti so se izkazovale ženske z zaničljivim smehom in roganjem in med temi ženskami je bilo celo takih, ki so nekaj navdušene nosile svojim možem-volilec kruha na volišče, ko je šlo zato, da se iztrga Buzet iz italijanskih krempljev. Pred shodom pa je ob potu, po katerem so prišli dr. Trinajstić in tovariši v Lanišče, bil napravljen nek napis z „Živio dr. Krstić!“ in nekatere drugi sumljivimi izrazi. In izkazalo se je, da je izviral oni napis od imenovanega učitelja laniškega, Markija, ki je zvest pristaš renegata Krstića in se ga je na tem shodu tudi javno označilo kot odpadnika. To prebivalstvo Lanišča nam je že torej živ dokaz, kam zabrede narod, ako posluša ljudi, ki so se prodali tujcem: Laniščani, zapeljani po izdajicah, so sramotili o tem shodu može, ki narod ljubijo in mu dobro hočejo!

Ali pa nismo doživeli nekaj podobnega tudi na Goriškem že nekaterekrati letos na shodih in zdaj ob volitvah? In

skoči zopet črnolaska na pomoč. — Ker mi sama zbog siromašnosti ni mogla več dati, kakor mi je dala, mi je pa lepó nasvetovala, kje naj potrkam.

Na njeno prigovarjanje grem tedaj k blagemu in obče znanemu ranjkemu gospodu Jeranu, ki je bil pravi oče siromašnim dijakom. Tega poprosim nekoliko pomoči za hrano.

Ta me je najprej, po svoji navadi, do dobrega premikastil, da mi je kar sapo jemalo, ko me je stiskal za roke in ramena ter vlačil za ušesa in lase, zraven te kaj čudne „eksekutivne oblasti“, pa mi stisne goldinar in mi napiše listek do vodstva dijaške kuhinje, v katerem se zaveže, da bo plačnik vsak dan za šest krajcarjev tamošnje dijaške „menaže“.

„To je še premalo, to je še premalo“ pravi črnolasa ženska, ko ji povem, koliko mi je daroval gosp. Jeran. „Sedaj pojdite še k Murnikovej gospej, pri njej dobite gotovo tudi kaj“, me je še nadalje učila blaga ženska.

Ker se mi je vse tako dobro sponeslo, sem dobil pogum in udaril sem jo še k ranjkej gospej Murnikovej, ki je stanovala v Zvezdi v hiši „Slovenske Matice“.

kdo je bil pa tu, ki je hujskal naše ljudstvo na svoje dobrotnike? Želimo, da nas naši čitatelji razumejo. Oni laniški učitelj Marki je znani istrski dopisnik „Učiteljskega Tovariša“, v čegar dopisih mrgoli napadov na dobrotnike istrskega ljudstva, dr. Laginjo, Spinčiča in istrsko narodno duhovščino ter njihove somišljenike mej isterskim učiteljstvom — može torej, ki so trn v peti — italijanski irredenti. V ta isti list, ki je glasilo slovenskih „narodno“ naprednih učiteljev, pa dopisujejo tudi neki ljudje, ki vozijo, kakor že omenjeno, že precej razločno — „unter deutscher Flagge“ in ki mečejo okrog sebe z „malenkostnimi politiki“ ter postajajo sila občutljivi, ako jim potipaš na njihovo dvomljivo slovensko rodoljubje. S temi ljudmi v tesni zvezi je pa naša goriška „Soča“, katera pridno ponatiskuje reči iz „Učiteljskega Tovariša“ in poslednji obratno iz nje. Ali kakor so občutljivi ljudje, ki delajo v „Učit. T.“ za „osar tutto“, in „deutsche Flagge“ ako se jim potiplje na žilo, jednako občutljivo se je obregnila nedavno „Soča“, ko jo je potipala „Edinost“ radi istrskega dopisnika, ker je k tem izdajstvom v z njo soglasujočem „Učit. T.“ — modro molčala, rekša: „kaj smo mi poklicani nasledovati dopisnike „Učit. T.“? No, ne poklicana „zasledovati“ dopisnike v „Učit. Tov.“ — pač pa je poklicana „Soča“, ako je še slovenska, javno obsojati tako pisanje v slovenskem učiteljskem glasilu, — ona „Soča“, ki meče „Gorič“ pljuske v obraz o „slovenskem glasilu“ radi dr. Šušteršiča! In ker tega ni storila, je dala razumeti da soglašas — kolegom v Lanišću, ki ni „popovska podrepina“, pač pa irredentovska podrepina.

Kajti priznati mora „Soča“ da je naravnost izdajsko delo, ako ruje istrski krvatski učitelj proti Spinčiču, Laginji in drugim tamošnjim hrvatskim rodoljubom, — ko je znano, da italijanski učitelji Istre, katerim se tudi ne godi kdo ve kako briljantno, vender ne črhnejo besedice v javnih ital. glasilih proti italijanskim patriotom. Tak čin je torej grda narodna nehvaležnost in grd je oni, ki se takimi čini oblati, ne manje grd pa tudi oni, ki s takimi čini javno ali tudi — skrivaj, soglašas!

In tu ne pomaga nikakoršno pridušanje in zvijanje na desno in levo, — dejstva govore!

V današnjih kritičnih časih, za katerih živimo politično v nekakem — obsednem stanju in ko nam je strogo paziti na vse strani, da na naš obstanek prežeči narodni in verski sovražniki ne odneso žrtve za žrtvo od naše narodne posesti, imamo pravico vsakogar smatrati narodnim in verskim odpadnikom,

Tukaj potrkam in poprosim tisto, za kar sem že malo poprej nadlegoval gosp. Jerana. Pokojna rodoljubkinja in vsestranska dobrotnica siromakov je bila ravno doma. Ko zasliši mojo prošnjo, me vpraša:

„Kdo ste?“
Moj odgovor: „N. N.“
Nato zopet ona: „Od kod ste?“
Jaz ji povem.
„Kje imate spričevalo?“
Ga ji pokažem.
„Kaj je vaš oče?“
„Je umrl“, odgovorim.
„Ste li bili pri g. Jeranu?“
„Bil.“
„Koliko se je zavezal, plačevati on vsaki dan?“
„Šest krajcarjev.“
„Dobro, jaz priložim še pet na dan. Pet in šest je enajst, in za enajst krajcarjev že dobite v dijaški kuhinji o poldne in zvečer kaj gorkega, da vam ne bo treba ravno stradati.“

Sedaj sem bil pa na konju. Hrano, dasi pičlo in stanovanje sem tedaj imel. Seveda, sit sem bil le ob torkih in sabotah o poludne, ko sem kosil pri Barbi zastanj.

ki hodi v čemerkoli roko v roki z ljudmi, ki se pojavljajo kakor pristaši agitacije za „osar tutto“ in za „deutsche Flagge“ in gledati mu moramo kritično paznim očesom na prste in ga zasledovati korak za korakom. V „Soči“ pa je čuti zaporedoma prav mnogo glasov, ki doné iz enakih instrumentov, kakor oni v „Učiteljskem Tovarišu“, tam v znamenju „osar tutto“, tu v znamenju „deutsche Flagge“, radi tega moramo imeti odprte oči tudi na to stran. Kajti brez ozira na dejstvo, da je baš v „narodno-naprednih“ vrstah največ narodno mlačnih ljudi, da ne rečemo odpadnikov, nemčurjev in lahonov, kakor i versko indiferentnih ljudi, — brez ozira na to dejstvo opazamo v teh krogih nekaj, o čemer bode še najbrže govorjenja in kar opravičuje sum, da v „naprednem“ taboru i v narodnem pogledu ni vse zlato, kar se — sveti.

Ali jako sumljivo in za našo sodbo merodajno dejstvo pa je sovraštvo teh krogov do naše narodne duhovščine. To pove mnogo, ako ne vsega! V očigled temu, da so naši najhujši nasprotniki, protestantski Nemci, kakor i žido-lahoni, sovražni naši duhovščini, bi ne smel niti eden Slovenec, ki noče zbuhati o sebi suma, da soglašas z našimi nasprotniki ter da ga je že šteti, četudi še morda med skrite, odpadnike, jednako nastopa proti naši narodni duhovščini, a še celo na tako podel način, kakor to dela „Soča“. V teh časih moramo že a priori smatrati za sovražnika našega slovenskega ljudstva vsakega, ki nastopa sovražno proti naši duhovščini, katera je najvažnejši faktor v borbi za obstanek našega naroda, posebno tu ob periferiji, čemur nam služi kot najboljši dokaz tužna Istra.

Kako pa je označiti še posebej način nastopanja „Soče“ nasproti dr. Gregorčiču, ki je poznan vsem Slovencem ne le kot uzoren duhovnik in duševno visoko stoječ nad izvestno „napredno“ kliko v Goriči, marveč tudi rodo- in človekoljub v tolikem smislu, da se mora pred njim poskriti v kot ves „napredni“ generalštab goriški? Kanibalstva, kakoršna je izvajal omenjeni generalštab proti temu možu, so popolnoma iste vrste, kakoršna uprizarjajo proti dobrotnikom hrvatskega ljudstva isterski irredentovci in njihove hrvatske podrepine in ono žalostno zavedeno ljudstvo Lanišća, ki je šlo na lim odpadnikom a la Krstić, Marki in drugi? Kako označimo torej to nastopanje „Soče“ in njenih pristašev nasproti dr. Gregorčiču?

Ali ne mar tudi z narodnim odpadništvom?

Izgubite se s frazami o „kadilu“ in „nadvladju iz farovžev“ katere fraze so vam le preteza in rešilna bilka, katere se oprijemljete, — resnica je le, da so-

No, navzlic temu lahko rečem, za silo sem bil preskrbljen. K hrani mi je največ pripomogla ona črnolasa ženska. Zelo je bila vesela, ko je videla, da njeni nasveti niso bili zastoj.

Večkrat mi je ponavljala: „Saj sem vam pravila, nikar se ne bojte in ne jočite, da se bo vse dobro izteklo in res se je, ja, Ljubljancanje so dobri in usmiljeni ljudje“. — In bogme, res so.

Da sem se začetka v Ljubljani tako srečno „naprej skolehal“, mi je največ pripomogla ta ženska.

Po teh dogodkih sem še večkrat imel priliko govoriti z njo, sosebo v prvem letu mojega študiranja v Ljubljani, dokler sem še stanoval na omenjenem stanovanju na Sv. Petra cesti. Ko sem se pa premestil na Dunajsko cesto, sem jo videl le bolj poredkoma. Sploh od kar sem končal prvi letnik učiteljsča, nisem imel nikdar več potem prilike govoriti z njo.

Kar si pa štejem v eno največjih budalosti v mojem življenju, je to, da nisem nikdar povprašal, kdo je prav za prav ta ženska, ki mi je naklonila toliko dobrega, ampak o njej sem vedel le toliko, da šiva in da se kliče Ernestina,

glašate v svojem sovraštvu do naše narodne duhovščine z onimi subjekti, ki delujejo ondi za „osar tutto“, a tu za — „deutsche Flagge“!

Dopisi.

Iz Kobdilja. Naše občine ne morejo Tumovci pustiti pri miru. Skoraj vsak dan so tu Tumovi agitatorji od raznih strani. Ako ravno vedo, da naših kobljeglavskih in štjaških volilnih mož ne bodo premotili nikdar in z nobenim sredstvom, vendar so neumorno delavni. Zato so začeli nezaslišano gonjo proti našemu g. kuratu. In iz kacega stanu celo!? — Kjerkoli govorijo s kakim štanjskim duhovnjanom, vselej izlivajo svoj strupeni žolč na g. kurata; — pošiljajo brezimne pisma itd. — Tako sta bila pri nas ni dolgo tega dva moža iz neke bližnje občine. Eden je neusmiljeno grozil g. kuratu. Češ, gorje mu, če pride kdaj v njihovo vas! — Gorje vsem, ako (?) zmaga Tuma; posebno bo čutil žalostne nasledke naš duhoven. Ubogo revče! So li duhovni odvisni od Tume in od njega? — In to človeče se je drznilo nam kazati, lizaje roko z jezikom, da se bomo čez par let mi oblizovali po Tumu. — Ni li to skrajna predrznost? Ni li to izzivanje? V drugi občini, v gostilni med domačimi gosti, se tako nesramno vesti, in skušati našo potrpežljivost! Bi-li bilo kaj izrednega, ko bi bili to človeče vrgli iz sobe in mu jih naložili? — Olike Tumovcev! — Ko smo začeli mi resni postajati, in je nek mladenič vprašal: „hočemo . . .?“, tedaj se je to človeče pomirilo. In dajal je do zadnjega vinarja do čez polnoči za v ino . . . — Mi mu svetujemo, naj se ne pokaže več s takim namenom med nami, ker sicer . . .

Politični pregled.

Notranji politični položaj.

O našem notranjem političnem položaju zamoremo danes svojim čitateljem prav malo poročati, dokler se ne izvrše volitve v državni zbor. Govori se sicer o nekih pogajanjih med češkimi prvaki in med češkim ministrom dr. Rezekom. Govori se tudi o tem, da poskusi dr. Koerber v kratkem še jedenkrat doseči kako spravo mej Čehi in Nemci. Ali kaj, ko se politični listi to vest priobčili, povedal je dr. Prade na nekem shodu, da sprava mej Čehi in Nemci je nemogoča. Sicer je pa med Nemci več strank in je dr. Prade govoril le v imenu svoje stranke. To je danes gotovo, da je jako malo upanja, da bi bil že prihodnji parlament sposoben za redno delovanje, kajti tako delovanje je venderle odvisno od tega, ako se Nemci in Čehi med seboj vsaj nekoliko pomirijo. So pač tudi nekatere nemške stranke, katere kakor n. pr. krščansko-socijalna, ki pravijo, da jim je v prvi vrsti do tega, da pride do rednega parlamentarnega delovanja ter do sklepanja različnih postav, od katerih je odvisen gospodarski napredek avstrijskih

zadnje pa le zato, ker so jo drugi tako nazivljali. — — —

Še-le v tretjem letniku zvem, kdo je. — — —

Bilo je po zimi nek četrtek popoldne.

Jaz grem z nekim gimnazijcem po Sv. Petra cesti. Nakrat srečava to žensko (preje je nisem videl že dolgo časa). Jaz jo lepo pozdravim, ona me pa nekako začudeno pogleda, to se mi je zdelo, da se me najbrže ne spominja več, a odzdravi mi vendar.

„Veš li kdo je to?“ me vpraša gimnazijec. „Hm, Ernestina, vem, da se kliče“, mu odgovorim.

„To je . . . Prešernova hči“. — Kakor bi me strela zadela, obstanem, ko mi je to povedal in dolgo, dolgo gledam za njo. —

Torej ona mi je storila toliko dobrega, a jaz „butelj“ nisem niti vedel, kakšna imenitna oseba je to. —

Ona se me najbrže več ne spominja, ali jaz si štejem v veliko čast, da poznam hčer našega pesnika prvaka in da mi je celo delila dobrote. Vedno jo ohranim v hvaležnem spominu. Slava ji!

narodov. Krščansko-socijalna stranka se namreč odločno izreka proti obstrukciji od katere koli strani. Ta stranka zahtuje namreč, da jej je jezikovno vprašanje sekundarnega pomena; mi jej radi verujemo, saj Nemcem v tem pogledu ničesar ne manjka, ampak imajo vsega še preveč. Njej je toraj lahko jezikovno vprašanje sekundarnega pomena ne pa tako Čehom, katerim se dan za dnevom v jezikovnem pogledu še to jemlje, kar jim je bilo dosedaj zagotovljeno. Ako hočejo toraj Čehi živeti kot narod, potem ne more biti jezikovno vprašanje zanje sekundarnega pomena, ampak je zanje to vprašanje jedno najglavnejših in je zatorej tudi naravno, da ne odnehajo, dokler se to vprašanje pravično ne reši. Ker pa Nemci za tako pravično rešitev ne marajo, je v prihodnjem parlamentu neizogiben boj med tema dvema strankama in naj bi bilo bojno sredstvo tudi sama — obstrukcija.

Deželni zbori.

Deželni zbori so že pričeli po nekod svoje delovanje. — Tako niževavstrijski, češki in dalmatinski. V vseh deželnih zborih pride na dnevni red vladni zakonski načrt glede davščin na žganje. O Češkem deželnem zboru poročajo nekateri listi, da ne misli sprejeti tega zakonskega načrta. Vladni listi pa poročajo nasproti tem vestem, da bi s takim postopanjem deželni zbor češki škodoval le koristim češke kraljevine, a vodil vodo na vladni mlin. V dalmatinskem deželnem zboru je pričakovati burnih prizorov, ko se boče razpravljalo o predlogu Salvija in drugov tičočega se pogodeb, sklenjenih med avstrijsko in ogersko vlado zaradi bosenskih železnih cest in pa železniške zveze med Dalmacijo, Hercegovino in Bosno po črti Bugojno-Arzan—Spljet, katero bi po sklenjeni pogodbi naša država za tri leta kasneje gradila nego druge bosenske železnice, ki bi bile v prid jedino le ogrski državi polovici.

Nemški državni zbor.

Kakor je bilo predvideti, so v nemškem državnem zboru nekateri poslanci, kakor: Bebel, Hasse, hudo prijemali državnega kancelerja in vlado zaradi tega, ker ni hotel nemški cesar vsprejeti predsednika južne Afrike, Krügerja. Očitati so namreč med drugim tudi, da se to menda radi tega ni zgodilo, ker je nemški cesar v sorodu z angleško kraljico. Državni kancelar je odgovarjal v sredo na te interpelacije in v njih navedene napade ter je rekel mej drugim, da je največja krivica, ki se dela nemškemu cesarju, ako se trdi, da uvažuje on pri državni nemški politiki tudi rodbinske odnose do drugih držav. Bülow je rekel, da nemškemu cesarju je bila in ostane vedno le sreča svoje države največja dolžnost. Ako se je vedla Nemčija med angleško-afriško vojno nevtiralno, storila je to, ker je hotela obvarovati svetovni mir in ker so to tudi zahtevale koristi nemške države; kajti noben pament politik da ne sme zahtevati od Nemčije, da bi se zaradi koristi kake druge države sama zapletla v vojno. Ta načela, kakoršna je nemški državni kancelar Bülow izvajal minulo sredo v nemškem državnem zboru, je nemški profesor Mommsen že nekaj dni poprej objavil v nekem nemškem listu, kar napravi na človeka utis, kakor da bi mu bilo to naročeno in kakor da bi se hotel — učenjak Mommsen, kadar mu to kaže, dati uporabljati tudi za — političnega agenta.

O carju Nikolaju II.

Časniki vedo poročati, da se pada ruski car Nikolaj II. z obiteljo prihodnje leto meseca junija na Angleško, kjer hoče biti gost kraljice Viktorije v gradu Windsor. Zajedno namerava obiskati industrijsko razstavo v mestu Glasgow.

O carjevem zdravstvenem stanju prihajajo ugodna poročila. Car je iz vsake nevarnosti in nepreduje ozdravljenje hitrimi koraki. Zdravniki so sklenili, da ni več izdajati uradnih poročil o boleznih, ki je zapustila carjevo ležišče.

Vojna v Transvaalu in Krügerjevo potovanje.

Potovanje Krügerjevo po Evropi dozda žal še ni imelo nobenega uspeha. Vse države se bojijo dati odločnega izraza simpatijam za burski narod, ker nočejo priti v konflikt z Anglijo in na ta način staviti v nevarnost svetovni mir. Cel ožja rojakinja Krügerjeva, kraljica Viljelmina Nizozemska je morala odreči Krügerju vsako nado sopomoči, ruska vlada pa je celo prosila Krügerja, naj si prihrani pot v Rusijo, ker zdravje carjevo ne dopušča sprejeti ga. Edino švicarski narodni zbor je sklenil, apelovati na angleški parlament, da izroči transvalsko vprašanje mirovnemu sodišču. Krüger pa še na vse posled upa na ustajo v kapski koloniji. Ondi se zbirajo večje čete, da se združijo z generalom Dewetom, katerega pa zastoj lovi angleški talmi-general Kitchener.

Domače in razne novice.

Imenovanja. — Ministerijalni podtajnik dr. Ernest Pipitz je imenovan okrajnim glavarjem. — Finančno ravnanje v Trstu je imenovalo davčna kontrolorja g. Ivana Slockarja in Evgena Bigatto davkarjema v IX. plač. razredu in sicer prvega za Krk in drugega za Mali Lošinj.

Tržaško deželno višje sodišče je imenovalo pisarniškega pomočnika Nikolaja Gallaa kancelistom na okr. sodišču v Kobaridu.

Duhovske vesti. — Č. g. Ivan Kokošar, sedaj župnik v Šebreljah, je imenovan župnikom sv. Ignacija v Gorici.

Umrli je dne 11. t. m. v Sežani upokojeni župnik-zlatomašnik Ivan Vovk. — Dne 10. t. m. pa je umrl v Trnovem na Notranjskem dekan gosp. Ivan Vesel, znani slovenski pisatelj; služboval je ondi 15 let in bil obče priljubljen.

— Č. g. Karol Mighetti, nekdanji vikar v Turjaku, ki je dolgo let bival v Gorici v pokoju, je v sredo v 74. letu svoje starosti, po trimesečni mučni boleznini v Gospodu zaspal.

Za „Šolski Dom“. — Prejelo je upravnništvo „Gorice“: Gosp. dr. M. Kerševani 20 K; č. g. Franc Rudež, kaplan v Renčah 2 K; č. g. Josip Primšar, župnik v Podmelcu 10 K (ravno toliko za „Alojzijevišče“).

Stenografski kurs v „Šolskem Domu“. Opozarjamo one gospode, ki so se oglasili za pouk v stenografiji, da bodo pouk zopet v torek zvečer ob 6. uri.

Prvotne volitve in „Soča“. Torej dejstvo, katero moramo na čast slovenskemu ljudstvu na Goriškem in njegovemu zdravemu razumu še vedno ponavljati, je in ostane, da je v obeh volilnih skupinah izvoljena na naš program večina volilnih mož. Nekateri naši somišljeniki se čudijo, kako da more biti „Soča“ tako predrzna, da vzlic temu dejstvu vendar le za se reklamuje večino? Pa ravno za to, ker smo vedeli, da „Soča“ to stori, opozorili smo svoje somišljenike ter jim rekli, naj se popolnoma in čisto nič ne ozirajo na to, kar bi „Soča“ v tem pogledu pisala, ker „Soča“, da ostane — sama sebi zvesta, ne more in ne sme drugače nego lagati po poklicu.

Komur je torej znan ta poklic „Soče“, se ne more čuditi ničemu, kar ona piše. Na nekaj pa se nam zdi potrebno, da opozorimo svoje somišljenike. Ko smo namreč prvotnih volitev, da je zmagala pri prvotnih volitvah „Sloga“ v obeh skupinah, je „Soča“ obljubila svojim čitateljem, da jim prinese natančen izkaz izvoljenih volilnih mož in res, bili smo tudi mi radovedni na ta izkaz, četudi smo bili že takrat skoro popolnoma prepričani, da ostane „Soča“, kakor po navadi, samo — pri obljubi.

In nismo se vsaj do danes motili! Kajti „Soča“ noče na dan z izkazom in — prav ima! Čemu bi revica sama sebi zadajala klofut?

Pojesti eno dano besedo več ali manj, to „Soči“ najbrže bolj kaže, nego pa škodovati si z objavljenjem resnice. Prepričani smo tudi, da bodo naši nasprotniki nadlegovali noč in dan naše volilne možé, jih slepili, jim obljubovali zlate gradove in mogoče tudi kaj „okroglega“; ali preverjeni smo, da bodo naši volilni možje s studom zavračali vse take poskuse, pa ne samo to! Prepričani smo tudi, da se bo marsikak volilni mož, katerega šteje nasprotna stranka med svoje, do dneva volitve popolnoma prepričal, na kateri strani da je pravo in čisto rodoljubje, na kateri strani da stoji možje, katerim gori srečje jedino le za duševni in gmotni blagor našega dobrega ljudstva in kateri ne iščejo samih sebe in svojih lastnih koristi ter da bodo na odločilni dan tudi ta marsikteri mož kot pošten goriški Slovenec oddal svoj glas možu, katerega bi hotela črna zavist odstraniti od uspešnega delovanja za svoj ljubljani narod, za katerega je storil že toliko dobrega in s tem storil največjo uslugo tudi našina narodnim nasprotnikom — Italijanom. Opomniti moramo namreč na tem mestu, da italijanski in celo — dunajski židovski listi z vidnim zadovoljstvom raznašajo med svet vesti, katere posnemajo iz „Soče“ o izmišljenih zmagah „narodno-napredne“ stranke na Goriškem. In to je jako značilno, da celo ti listi ne zatajujejo simpatij do „napredne“ stranke in njenega voditelja. Volilne može pa opomnimo z vso resnobo, naj vestno prevdarijo, v katerem možu vidijo gori omenjeni italijanski in židovski krogi nevarnejšega nasprotnika svojim ciljem na Slovenskem in iz katerega namena se vesele namišljene zmage „narodno-napredne“ stranke.

Zadeli smo v črno! — Ko smo pisali naš članek „Naš narod, naš ponos“, katerega smo priobčili v zadnji številki svojega lista, nismo si mogli misliti, da zadenemo tako točno v črno, kakor smo v resnici zadeli. V našem članku namreč nismo storili nič drugega, nego v mirnih besedah omenjali vseh grdih in skrajno nemoralnih sredstev, katerih se je posluževala „narodno-napredna“ stranka pri prvotnih volitvah. To smo storili, da opozorimo svoje slovensko občinstvo na hude posledice za naš narodni obstanek na Goriškem, ako bi se med našim ljudstvom še nadalje širila po „napredni“ stranki započeta demoralizacija. Zgodovina namreč nas uči, da, kdor hoče kak narod pogubiti, naj ga demoralizuje, naj uniči v njem vsak čut poštenja in ker je nastopila „narodno-napredna“ stranka tako pot in ker nam je obstanek slovenskega naroda nad vse, čutili smo se dolžne, opozoriti vse one, ki imajo še količkaj rodoljubja v sebi, da se odločno postavijo po robu herostratskemu delu „narodno-napredne“, delujoče pod geslom: „naj pa hudič vse vzame, ako naša ne velja!“

Ta naša pisava pa je tako razburila neko človeče s posebno dušo pri „Soči“, da je začelo v zadnji številki svojega lista kar noreti. Nakopičilo je namreč v uvodnem članku toliko laži in toliko neumnosti, da se nam ne zdi niti vredno odgovarjati mu in če smo že kaj na tem mestu rekli, storili smo zato, da konstatiramo, da so pričeli pretep v Skopem Tumovci. Mi obojamo vsak pretep, a najstrožje pa obojamo moralne provzročitelje pretepa! Mi smo prepričani, da bi gotovo ne prišlo do pretepa v Skopem, ako bi ne bilo ljudem na ponudo toliko „narodno-napredne“ pijače. Ako misli „Soča“, da bi morali mirno prenašati nasprotniki njene stranke, ako jih začno njeni pristaši tepsti, je ta zahteva od njene strani preneumna. Sicer pa pokaže še le sodnijska preiskava v pravi luči „Sočino“ resnicoljubnost.

Naši naročniki in „Soča“. „Soča“ si hoče obremeniti svojo vest z vsemi naglavnimi grehi. V zadnji številki grize njeno dušo zavist, ker narašča število naročnikov na naš list od dne do dne. Da pa daje svoji jezi odduška, je od nje pač neprevidno, kajti s tem opravičuje ona ravno našo trditve, da je začelo naše ljudstvo na Goriškem prihajati k boljemu spoznanju ter se povračati spet na dobro pot, po kateri jedino zamore dospeti do svoje sreče. Saj je začelo spoznavati, da list ki je pisan tako, kakor „Soča“, bi bil le še vredno glasil o ne glasovite stranke, ki je začetkom tega stoletja rogovilla po naši domovini pod imenom — rokovnjači.

Mica Kovačeva — piva, neč pvačeva. — Iz komenske okolice nam pišejo: Kakor sem vam svojedobno poročal, se je pri nas o volitvi volilnih mož za državni zbor, ki se je vršila 23. prejšnjega meseca na odprt kredit „narodno-napredne“ stranke tako pilo, kakor še nikoli poprej pri nas. Račun v eni sami vasi je znašal za popito vino in sneedne reči 84 gld. Jednemu krčmarju, ki je točil vino na odprt kredit „narodno-napredne“, se je pa zgodilo, da mu je zmanjkalo h kratu vina in — denarja. Zato je pa prišel kupovat vina na — posodo k nekemu posestniku ter mu rekel, da mu je plača, kadar dobi denar od „narodno-napredne“, pa glej! Od „narodno-napredne“ noče priti denara in krčmar se je spravil na agitatorje, ki so v imenu „narodno-napredne“ ukazali vina. Ker spada med agitatorje tudi posestnik, od katerega je vino dobil na posodo, in je tudi on baje naročeval vino na kredit, tolaži se krčmar s tem, da bo vsaj s tem agitatorjem nekoliko poročunal. Ja, ja, „piv bi pač vsak hudič, pvačov pa nič!“ se jezi krčmar.

Sličica s shoda na Cesti pod Sv. Križem. — Mnogo ljudstva se je bilo zbralo k Tumovemu shodu na Cesto. Lep del iz Rihemberga, Brji, Kamenj, da celo iz Šmarji. Tuma in kosmatinec sta hotela po sili pokazati svetu najslavnejše odobravanje liberalnih načel pri shodu na Cesti. Prepričana pa, da se to po prepričanju ne bo zgodilo, umislila sta si izredno sredstvo. — Kratek možicelj z dolgimi brkami in pelerino na ramah, pravijo, da je bil to nekdo, ki zna dobro — žlindro prodajati, je razposlal tri „može-grenadirje“, naj gredo zadej za ljudstvo v pit „Živio Tuma“, in sicer ne vedno na enem mestu, ampak zdaj tu zdaj tam. Ti može so drzno izpolnjevali svojo nalogo. Gorje, kdor ni hotel tuliti v njih rog! — Tako so napravili oni gromoviti (?) „živio“ Tumu. — Čez nekoliko časa pridejo oni trije k možic-

celjnu vprašat ga, je-li zadovoljen z vpitjem? Prav dobro, odgovori možicelj, le tako naprej na raznih krajih, da vse omamite. — To umetno odobravanje govorov treh znanih „liberalcev“ se je mnogim studilo. Zato je napravilo ljudstvo, zlasti mladina na malo oddaljenem kraju persiflazo tej komediji z besedami: „Živio Bibrle!“ (Ta beseda pomeni v osredju doline malo ali nič vrednega človeka).

„Il Friuli Orientale“ in njegovi uredniki pred najvišim sodiščem. 12. aprila t. l. sta stala pred tukajšnjim okrožnim sodiščem odgovorni urednik lista „Il Friuli Orientale“ Candutti in pa bivši glavni urednik istega lista, Desanti. Državno pravdnštvo ju je namreč tožilo zaradi tega, ker sta objavila v listu nek konfisciran članek tržaškega rudečarskega lista „L'Indipendente“, v katerem je bilo govora o razglednici, ki je predstavljala Istro kot del italijanskega kraljevstva in katero razglednico je policijska oblast zaplenila. Tukajšnje okrožno sodišče je obtoženca oprostilo. Proti taki razsodbi pa je ušlo drž. pravdnštvo pritožbo ničnosti pri najvišem sodišču. Vsled tega se je vršila dne 5. oktobra t. l. pri imenovanem najvišem sodnem dvoru razprava. Izid te razprave je ta, da je najvišje sodišče, ugodivši pritožbi državnega pravdnštva, razveljavilo razsodbo tukajšnjega okrožnega sodišča ter obsodilo Desantija na globo 110 K, ali pa, ako bi tega zneska ne mogel plačati, na najmanjši dnevni zapor; Candutti-ja pa na globo 20 K ali pa na dvadnevni zapor. Ob enem morata obtoženca plačati tudi vse sodne stroške.

Kje se nahaja v Gorici ulica Favetti? Včerajšnji „Friuli Orientale“ pripoveduje, da je načelnik goriške požarne straže Favetti telefonično ukazal oddelku požarne straže, da se nemudoma poda z vozom in z gasilnim orodjem gasit ogenj v ulico Favetti. Vprašamo našo državno policijo, kje in ako se sploh nahaja v Gorici ulica Favetti? Mi smo sicer svojedobno čitali, da je goriško mestno starešinstvo hotelo prekrstiti ulico Vetturini v ulico Favetti, ter skazati s tem posebno čast irredentistu Favettiju; ali čitali smo tudi, da je državna oblast to demonstracijo goriškega mestnega starešinstva zabranila.

Razdelitev moke in drv ubogim. — V sredo popoldne se je začelo deliti med reveže moko in drva. Delitev se vrši v poslopju c. kr. okrajnega glavarstva v Gorici pod nadzorstvom preblagorodne gospe Oktavije pl. Bosizio, predsednice „društva gospa“. Taka delitev se boče vršila skozi celo zimo in sicer vsako sredo popoldne.

Ogenj. Danes zjutraj je začelo goriti v hlevu g. Orzana v ulici Ascoli. Ko to pišemo, še vedno gori, a toliko je gotovo, da se požar omeji samo na hlev. V tem hlevu je v tem letu že v drugič nastal požar.

Vodstvo tukajšnjih poštних uradov nam naznanja, da se bodo sprejemale pošiljkatve in sicer od 17. t. m. pa do 25. t. m. od 7. ure zjutraj do 7. ure zvečer in to radi božičnih praznikov; oddajale pa se bodo pošiljkatve in sicer od 20. do 25. t. m. od 8. ure zjutraj do 7. ure zvečer. Vsaki pošiljlatvi naj se priloži poleg naslova, ki se nahaja na njej, še drugi naslov. Pri pošiljkatvah, ki so namenjene na Dunaj in je njih vsebina podvržena carini, treba je natanjko označiti količino vsebine v kilogramih, litrih in kosih. Priporočja se, da se pošiljkatve na pošti oddaja, ako le možno v predpoludanskih urah ali vsaj do 2. ure popoldne.

Vodstvo poštnega urada na južnem kolodvoru naznanja, da se na tem uradu o božičnem času t. j. od 18. do vštete 24. grudnia t. l. pisma, nakaznice, vloge, denarne in vožne pošiljkatve sprejemajo od 8. ure zjutraj do 7. ure zvečer.

Slaboumno Marijo Leban iz Sedla pri Kobaridu je našla policija sedeti v četrek zvečer ob 10. uri na pragu hiše št. 12 v nunski ulici. Nesrečnico so spravili za tisto noč v varstvo, drugi dan pa so jo odpravili na njen dom v Sedlo.

Zgubljeno — najdeno. V ulici Corso pred hišo št. 9 je našel koncem prošlega mesca nekdo možnjček z denarjem, v katerem se je nahajal tudi listič z naslovom Visintin Rupa, via Merna. Vse to se nahaja zdaj pri policiji. Kdor je izgubil, naj se ondi oglasi.

Iz Rihemberga nam pišejo: Prepotrebno cesto po braniški dolini delajo že več let; pa delo je jako počasi napredovalo. Temu pa ni bil kriv samo

dotični odbor, ki je imel izpeljati to cesto, kriva je pač bila prepričla podpora, namenjena v to svrhu od države in od dežele. Poleg vseh teh ovir pa je prišla lanskega leta velika povodenj, ki je skoraj dodelane mostove jako poškodovala. — Zadnji čas zagotovljena nam je pa kolikor od dežele, toliko od države skoro zadostna denarna podpora in kar je pri celi stvari najvažnejše, prevzela je država izpeljavo te ceste v lastno oskrb. Vsled tega se je prvotni načrt ceste nekoliko predručal, a delo je prevzel na dražbi znani podjetnik Ernest Rosi ter pričel že delati. Nadzorstvo tega dela pa je izročeno vladnemu inženerju Krallu, in nadejamo se, da bosta oba ta dva gospoda vestno izpolnila prevzeto dolžnost ter da bode v najkrajšem času izpolnjena naša želja in dodelana cesta po celi braniški dolini od „Ivančka“ naprej.

Iz Komna nam pišejo, da je imelo dne 29. pr. m. občinsko starešinstvo sejo, v kateri se je pretresoval in rešil občinski proračun za leto 1901. Županstvo je namreč predložilo proračun, iz katerega bi morali občinarji plačevati za pokritje bolniških stroškov in drugih občinskih potrebščin 127% doklade na izravne davke. Osnova tega proračuna je bila izložena in ker je bil proračun prepovršno izdelan, so nekateri občinarji ugovarjali proti takim visokim dokladam in starešinstvo je ugodilo njih opravičeni pritožbi ter znižalo naklade od 127% na 86%.

Iz Svetega nam poročajo: Dne 11. t. m. so se vršile pri nas volitve v gospodarski svet. Tudi tu je hotela pokazati in je tudi pokazala rožičke „narodno-napredna“ stranka, da bi z njimi odpravila dosedanega načelnika Ant. Jazbeca. A rožički so bili „prešov“, četudi so bili izdelani v komenski kovačiji, kjer se nahajajo celo fužine. Glavni agitator „narodno-napredne“ stranke je pa bil sin nekega cerkvenega ključarja. Da bi ta stranka čim gotoveje zmagala, imela je pripravljenih tudi nekaj davkoplačevalcev iz bližnjih občin, ki imajo svoja posestva tudi v katastralni občini Sveto. Ko so pa spoznali „narodno-napredni“, da se ogromna večina domačih volilcev ne zmeni za vsa splepenja komenskih in domačih naprednjakov, pustila je volilce iz sosednih občin doma, vedoč, da bi z njimi nič ne opravila proti složnim Svečanom ter da bi morala še plačati za vino. In tako je torej prišlo, da je stranka starega načelnika gospodarskega sveta, ki noče o „naprednjakih“ ničesar slišati, prav sijajno zmagala.

Državnozborske volitve za peto kurijo na Kranjskem. Dne 12. t. m. se je izvršila na Kranjskem državnozborska volitev za V. kurijo. Izvoljen je bil za državnega poslanca kandidat katoliško narodne stranke dr. Ivan Šušteršič. Oddanih je bilo veljavnih glasov 54.229, od teh je dobil dr. Šušteršič 38.236. Kandidat narodno-napredne stranke učitelj Luka Jelenec pa je dobil 11.812 glasov, — a kandidat socialnih demokratov Kopač je dobil 3847 glasov.

Sodeč po dosedanji pisavi narodno naprednih glasil „Slov. Naroda“ in „Učiteljskega Tovarisa“, moral je vsakdo misliti, da v doli kandidat narodno napredne stranke veliko več glasov nego jih je dobil dr. Šušteršič in nikomur ni prišlo na um, da bi bil gospod Luka Jelenec le „Zählkandidat“, kakor ga imenuje „Slov. Narod“ v predvčerajšnji svoji številki. No, ako se g. Luka Jelenec zadovoljuje s takim naslovom, bodimo zadovoljni pa še mi! V torek bodo volitve za kmečke občine na Kranjskem.

Visoka starost. V hiralnici Ehrna na Gor. Štajerskem je umrla dne 27. m. m. Marija Miessl, stara 113 let.

Listnica uredništva. G. J. B. v Volčah: Plačali ste za leto 1899.

Hijada, povest slovenski mladini. Prosto po Homerju pripoveduje Andrej Kragelj. Cena 1 K 40 vin., po pošti 20 vin. več; v platno vezana 2 K. Tiskala in založila „Narodna Tiskarna“ v Gorici.

To je naslov knjigi, ki je ravnokar izšla v „Narodni tiskarni“ in katero je priredil g. Andrej Kragelj, c. kr. gimnazijski profesor v Gorici, v poljudno pisani slovensčini tako, da jo zamore čitati in razumeti tudi manj izobraženi čitatelj. Namenjena je v prvi vrsti slovenski mladini, pa tudi vsakemu, ki se zanima za slavna junaška dela starih grških junakov, ki pa dosedaj ni imel prilike, seznaniti se s to divno povestjo.

Knjigo torej toplo priporočamo vsemu čitajočemu slovenskemu občinstvu v pouk in zabavo.

Dobiva se v „Narodni tiskarni“ za gori označeno ceno.

G. Likar,

Gorica, Semeniška ulica št. 10.

Trgovina pisarniških in šol. potrebščin.

Raznoverstno papirnato blago.

Knjige: molitvene, šolske in vpisne. Tiskovine iz „Narodne tiskarne“ po enaki ceni. Preskrbuje tisk vizitnic, računov, kuverte z napisi.

Sprejema v vezanje knjige.

Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opako, zaloga pohištva, rakev (trug), vinskih posod itd.

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorica,

priloga p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, zagotavlja najhitrejšo postrežbo in jako nizke cene.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici h. šte. 23, (v hiši g. dr. Lisjaka)

priloga častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta.

Odlikovana kleparska delavnica

Artur Makutz

Gorica.

Ozka ulica št. 1. — Via Stretta 1.

Priloga svojo kleparsko delavnico ter zalogo kleparskih izdelkov za kuhinjo itd., ima zalogo žlebov vseh vrst za nove stavbe, oziroma preskrblja iste v najkrajšem času.

Prevzema naročila za vpeljavo strelodvodov, tudi pozlačenih. Izdeluje pumpe za vodo. Priloga vpeljavo vode z cevmi vsake vrste.

V lastni zalogi ima stroje za žvepljanje sodov iz cinkanega železa, škropilnice proti peronospori (ponovljene po Vermorelovi sestavi); meheve za žvepljanje grozdja raznih sistemov itd. itd.

Postrežba točna. — Cene zmerne.

Večna luč!

Redko kedaj se dobi prozornega, dobrega pristnega oljkega olja za „večno luč“, marveč navadno le mešano, nesnažno olje. Najslabše olje pa je tako, ki obleži na dnu posode. Prodajalec dá tudi tako olje za „večno luč“, da pa tako olje z nobenimi stenji, niti z navadnimi „duščami“ ne gori, je znano vsakemu iz skušnje.

Da ne bo več pritožb,

da olje ne gori, ali pa da premočno gori, ali da steni preveč olja povzije, omislil sem si *troje vrst stenjev*. Priloga torej, da se po dobroti olja rabijo

Kofolovi stenji,

katere garantiram za trajno „večno luč“ tudi v najhujšem mrazu. Pouk s pošiljativjo.

Za prozorno dobro olje steni **O**, za slabše **I**, najslabše (nesnažno) **II**. — Za visoka stekla „Giullonov Aparat“ steni **O**, **I** K 60 v., steni **I** in **II**, 3 K. — Za navadna nizka stekla steni **O** I K., **I** in **II**, 2 K 40 v. — Skatljica stenjev zadostuje za eno leto.

Stekla vseh vrst in barv. Dolenčeve sveče iz pravega čebelnega voska po originalnih cenah.

Se priloga preč. duhovščini **Tine Kofol**, cerkvenik v Kanalu (Goriško).

„Narodna tiskarna“

priloga razne posetnice.

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo novo urejeno

prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznoverstne pijače n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goružice (Senf) Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo milo ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Kopač & Kutin,

trgovec v Semeniški ulici h. št. 1. v lastni hiši, kjer je „Trg. obrt. zadr.“

Najboljše berilo in darilo

je vsestransko jako pohvaljena

„Vzgoja in omika“

ali izvir sreče“

(neobno potrebno knjiga za vsakega človeka, ka) teri se hoče sam lahko in hitro navaditi vsega potrebnega, da mora sebe in druge blažiti in pravo likatit se dobi za predplačilo **1 gld. 50 kr.**, po pošti 10 kr. več, ali proti poštnemu povzetju pri

Jož. Valencu na Dunaju

III. Bez., Löwengasse Nro. 27, Parterre Th. 4

Zaloznik, ozir. prodajalec je voljen vrniti denar ako bi mu kupec poslal knjigo še nerazrezano in čisto v treh dneh nazaj.

Enjig je malo več v zalogi.

Kolesarji pozor!

Podpisani naznanja gg. kolesarjem, da ima v zalogi dvokolesa iz najboljšega materiala po jako nizkih cenah, in sicer od 170 kron (85 gld.) naprej opremljene z vsemi potrebščinami (komplet). — Ob enem priporoča gg. krojačem in šiviljam svojo veliko zalogo raznoverstnih šivalnih strojev najnovejših sistemov od 48 kron (24 gld.) naprej. — Poroštvo 5 let. — Daja tudi na obroke.

Z odličnim spoštovanjem

Martin Šuligoj,

urar v Kanalu.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8

priloga

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih,

briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egorske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštna.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

Nj. svetost papež Leon XIII.

sporočili so po svojem zdravniku prof. dr. Laponiju gospodu lekarnarju G. Piccoliju v Ljubljani prisrčno zahvalo za doposlane Jim stekleničice

— tinkture za želodec —

in so njemu z diplomom dne 27. novembra 1897 podelili naslov »Dvorni založnik Nj. svetosti« s pravico v svoji firmi poleg naslova imeti tudi grb Nj. svetosti.

Imenovani zdravnik ter tudi mnogi drugi sloviti profesorji in doktorji priporočajo bolehlavim G. Piccolijevo **želodčno tinkturo**, katera krepeča želodec, povečuje slast, pospešuje prebavljanje in telesno odprtje. Naročila vsprejema proti povzetju in točno izvršuje G. Piccoli, lekarnar »pri angelu« v Ljubljani, na Dunajski cesti.

Tinktura za želodec pošilja izdelovatelj v skatljah po 12 stekleničic za gld. 1.26 a. v.; po 24 steklenic za gld. 2.40; po 36 za gld. 3.50, po 70 za gld. 6.50, po 110 za gld. 10.30. — Poštino mora plačati p. n. naročnik.

Novoporočenci pozor!

Štejem si v čast naznanjati slavnemu občinstvu, da sem razširil trgovino pohištva v ulici Vetturini, glavni vhod v Gosposki ulici.

Anton Breščak

v Gorici, Gosposka ulica št. 14, (blizu lekarne Gironcoli).

V zalogi ima vsakovrstno pohištvo za vsaki stan. Pohištvo je po najmodernejših slogih, posebno spalne, jedilne in posetne sobe so po nemškem slogu. Pohištvo je od prvih mizarskih mojstrov. Sprejema vsa naročila in izdeluje po izbiri obrisa, najceneje in v najkrajšem času. — Bogata zaloga podob na platno in šipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake velikosti. Različno pohištvo, kakor: toaletne mizice, različna obešala, preproge za okna itd. Različne stolice iz trsa in celulojda, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strune, afriške trave, z žimami in platnom na izbero ter razne tapetarije.

Reči, katerih ni v zalogi, preskrbijo se po izbiri cenikov točno, trdno ter v najkrajšem času.

Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

V zalogi ima najelegančnejšo sobno opravo, na katero se še posebej opozarja p. n. občinstvo!

1. Hranilne vloge obrestuje po 4 1/2 %;
2. Posojila daje: a) na vknjižbo po 5 1/2 %; b) na menice po 6 %; c) na tekoči račun po pogodbi.

Prijatelji in somišljeniki Centralno posojilnico

v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Uradne ure od 8-12.

1. Glavni deleži po 200 K s trikratno zavezo;
2. Opravilni deleži po 2 K s petdesetkratno zavezo;
3. Upisnina: a) glavnih deležev ne glede na število 4 K; b) opravilnih deležev 1 K.

Tiskovine za prošnje v dosego brezobrestnih posojil vinogradnikom

ima v zalogi

„Narodna tiskarna“.

Nova knjigoveznica,

preskrbljena po najnovejših zahtevah in z najnovejšimi pripravami v Gorici,

v hiši „Goriške ljudske posojilnice“ tik „Krojaške zadruge“.

Priporoča se preč. duhovščini za prevezavo misalov; slavnim krajinim šolskim svetom in učiteljstvu za prevezavo šolskih knjižic in sploh za vsako delo, bodisi v popravilo ali na novo izdelanje, za kar zagotavlja trpežni izdelek in točno postrežbo po jako kulantnih cenah.

Rojakom v mestu in okolici se priloga udani

Ivan Bednařik, knjigovez.

ROJAKI, POZOR!

Podpisani trgovci jestvin si štejejo v čast, naznaniti p. n. občinstvu, da so vsled skupnega naročevanja na debelo vsemu blagu, katero naročujejo edino le pri slovenskih veletržcih, kakor pri tvrdki M Truden v Trstu i. t. d., **cene zdatno znižali.**

Nadejajo se torej, da jih bodo podpirali tudi rojaki, in to temveč, ker je blago izborno in sveže ter postrežba točna.

Z odličnim spoštovanjem

Ant. Vrčon v Skriljah, Al. Kosovel v Velikih zabljah, J. Mrevlje v Sv. Križu, Ivanka Vodopivec v Kamnjah, Fr. Birs v Vrtovinu in I. Jerkič v Dobravljah.

„Ljubljanska kreditna banka“

v Ljubljani

Špitalske ulice št. 2.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, noveev, valut i. t. d. po najkulantnejših pogojih.

Posojila na vrednostne papirje proti

nizkim obrestim.

Zavarovanje proti kurzni izgubi.

Promese k vsem zrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog na vložne knjižice, na tekoči račun in na girokonto s 4 1/2 % obrestovanjem od dne vloge do dne vzdiga.

Eskompt menije najkulantneje. — Borzna naročila